

Besviken över textmummel

Vi bländades av strålkastarna som virvlade kring bandet på scenen. Förväntansfulla spände vi öronen. **Linn Koch Emmery**, som spelar indierock, har varit förband till många av mina idoler och förebilder, bland annat **Oasis**. Linn har en aura som uppslukar dig, i alla fall till en början. Därför minns jag så här i efterhand knappt hennes bandmedlemmar.

Likt en älva liksom svävar hon omkring i en ryckig märklig dans med gitarren på magen. När jag tidigare lyssnat på hennes sång så vissnar mina öron av hennes lite för ofta sura toner, men dom hördes inte denna kväll. Det gjorde tyvärr inte heller orden i hennes texter.

Sången blev ett ohörbart mummel till den oklanderliga musiken från hennes bandmedlemmar. Att stå på en spelning och lyssna till låtar där inte en enda textrad hörs blev snabbt tråkigt och ointressant, efter tre låtar hade jag helt tröttnat på mumlet.

Jag ger 3 av 5 möjliga och det är delvis musikernas förtjänst och Linn Koch Emmerys originella men dock enformiga scenspråk.

Text: Tess Lundberg

Linn Koch-Emmery

Debaser, Hornstulls strand, Stockholm

30 november 2024

Linn Koch-Emmery
Foto: Rory Cole